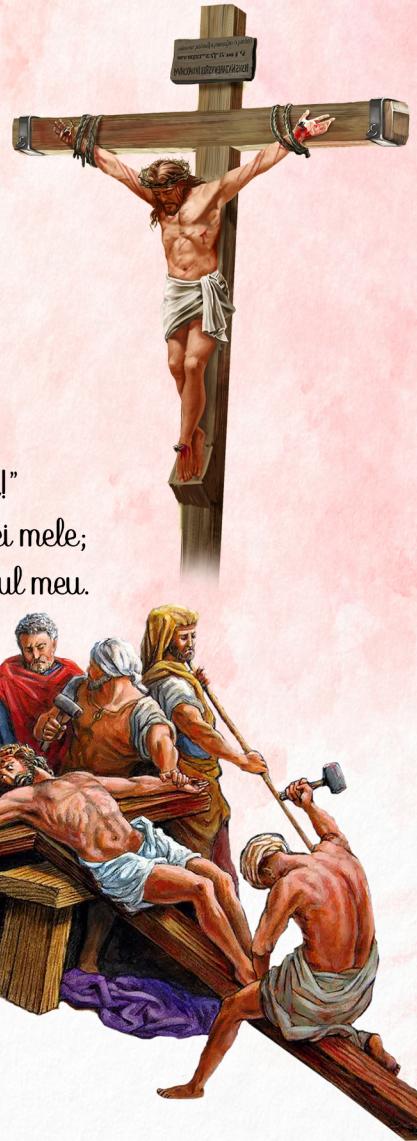

PSALMUL 22

Dumnezeule! Dumnezeule! Pe bruce m'ai părăsit,
și pe bruce Te depărtezi fără să-mi ajut și fără să ascultă plângerile mele?
Strigăziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi: strigă și noaptea, și tot n' am odihnă.
Totuș Tu ești Cel Sfint, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
În Tine se încrudeau părintii noștri: se încrudeau, și-i izbăveai.
Strigă către Tine, și erau scăpați; se încrudeau în Tine, și nu rămîneau de rușine.
Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.
Toti ceice mă uăd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și ric:
„S'a încrezut în Domnul! Să-l mintuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!”
Da, Tu m'ai scos din pîntecel mamei, m'ai pus la adăpost de orice grăjă la lîtele mamei mele;
de cînd eram la sînul mamei, am fost supt paza Ta, din pîntecel mamei ai fost Dumnezeul meu.
Nu Te depărta de mine, căci s'apropie necazul,
și nimeni nu-mi vine în ajutor.
O multime de tauri sunt împrejurul meu,
niște tauri din Basan mă înconjoară.
Își deschid gura împotriva mea, ca un leu, care sfîșie și răcnește.
Am ajuns ca apa, care se scurge, și toate oasele mi se despărăt;
mi s'a făcut inima ca ceară, și se lopește înlăuntrul meu.
Mi se usucă puterea ca lutul, și mi se lipescă limba de cerul gurii:
m'ai adus în țărâna morții.
Căci niște cini mă înconjoară, o ceată de nelegiuiri dău lîrcoale împrejurul meu,

mi-au străpuns mînile și picioarele;
toate oasele aș putea să mi le număr. Ei, însă, pîndesc și mă privesc;
își împart hainele mele între ei, și trag la sort pentru cămașa mea.
Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Țaria mea, vino de grabă în ajutorul meu!
Scapă-mi sufletul de sabie, și viața din ghiarele cînilor!
Scapă-mă din gura leului, și scoate-mă din coarnele bivolului!
Voi vesti Numele Țău fraților mei, și Te voi lăuda în mijlocul adunării.
Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-l! Voi toti, sămîntă lui Iacob, slăviți-l!
Cutezări-vă înaintea Lui, voi toti, sămîntă lui Israel!
Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit,
și nu-Si ascunde fața de el, ci îl ascultă cînd strigă către El.
Toate marginile pămîntului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul:
toate familiile neamurilor se vor închîna înaintea Ță.
Căci a Domnului este împăratia: El stăpînește peste neamuri.
Toti cei puternici de pe pămînt vor mînca și se vor închîna și ei;
înaintea Lui se vor pleca toti ceice se pogoașă în țărînă,
ceice nu pot să-și păstreze viața. O sămîntă de oameni îi va sluji;
și se va vorbi despre Domnul către ceice vor veni după ei.
Acestia vor veni și vor vesti dreptatea Lui,
vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.